

Köteles-e egy tagállam vagy tagállami területi önkormányzat a szerződéses alkalmazottak bérének kiszámításakor a Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz (a szerződéses alkalmazottakról szóló tiroli tartományi törvény) 41. §-ának (2) bekezdésében (illetve az 1948. évi, a Vertragsbedienstetengesetz [a szerződéses alkalmazottakról szóló törvény] 26. §-ának (2) bekezdésében) felsorolt intézményekhez hasonló, egyes svájci intézményeknél szerzett szolgálati időt **időbeli korlátozás nélkül** figyelembe venni, vagy pedig úgy kell-e értelmezni az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség között a személyek szabad mozgásáról kötött megállapodást (HL 2002., L 114., 6. o.), különösen annak I. melléklete 9. cikkének (1) bekezdését, hogy megengedett a szolgálati idők **beszámításának** azokra az időszakokra történő **korlátozása**, amelyeket az alkalmazottak a jelen megállapodás 2002. június 1-jei svájci **hatályba lépését követően** szereztek meg?

Az Arbetsdomstolen (Svédország) 2005. szeptember 15-i végzésével a Laval un Partneri kontra Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggetan és Svenska Elektrikerförbundet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-341/05. sz. ügy)

(2005/C 281/18)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Arbetsdomstolen (Svédország) 2005. szeptember 15-i végzésével, amely 2005. szeptember 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Laval un Partneri kontra Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggetan és Svenska Elektrikerförbundet ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

Az Arbetsdomstolen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Összeegyeztethető-e az EK-Szerződés szolgáltatásnyújtás szabadságáról valamint az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló rendelkezéseivel, továbbá a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseivel az, ha a szakszervezetek megpróbálják, blokádnak formáját öltő kollektív fellépéssel a külföldi szolgáltatásnyújtót a fogadó országban arra kényszeríteni, hogy aláírjon egy, az Arbetsdomstol határozatában ismertetetthez hasonló, a munka- és foglalkoztatási feltételekre vonatkozó

kollektív szerződést, ha a fogadó országban a fenti irányelvet átültető jogszabályok nem tartalmazznak kifejezett rendelkezéseket a kollektív szerződésben alkalmazandó munka- és foglalkoztatási feltételekről?

2) A svéd Medbestämmandelagen (a munkavállalók részvételi jogairól szóló törvény) tiltja az olyan kollektív fellépést, mely a más felek között kötött kollektív szerződéstől való eltérés elérésére irányul. Ez a tilalom azonban a „lex Britannia” törvényben található különleges rendelkezés értelmében csak akkor alkalmazható, ha a szakszervezet kollektív fellépése olyan munkafeltételekre vonatkozik, melyekre a Medbestämmandelagen közvetlenül alkalmazandó, amely gyakorlatilag azt jelenti, hogy a tilalom nem vonatkozik azokra a kollektív fellépésekre melyek a Svédországban csak ideiglenesen működő, munkaerejüket maguk biztosító külföldi vállalkozások ellen irányulnak. Ellentétes-e az EK-Szerződés szolgáltatásnyújtás szabadságáról valamint az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló rendelkezéseivel, továbbá a 96/71 irányelv rendelkezéseivel ez utóbbi rendelkezés alkalmazása – amely a lex Britannica egyéb rendelkezéseivel együtt a gyakorlatban azzal a következménnyel jár, hogy a svéd kollektív szerződések alkalmazandóak a már megkötött külföldi kollektív szerződések ellenében – a svéd szakszervezetek külföldi szolgáltatásnyújtóval szembeni, blokádnak formáját öltő kollektív fellépésére?

2005. szeptember 19-én benyújtott kereset – Európai Közöségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság

(C-342/05. sz. ügy)

(2005/C 281/19)

(az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közöségek Bizottsága (képviselők: M. van Beek és I. Koskinen) 2005. szeptember 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (1) alapján fennálló kötelezettségeit, mivel az irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében szabályozott kivételek sérelmével, főszabály szerint engedélyezte a farkasok vadászatát.

2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 92/43/EGK irányelv 16. cikke a 12. cikkben szabályozott szigorú fajtavédelmi intézkedésekhez képest kivételeket határoz meg, ezért azt a Bizottság szerint megszorítóan kell értelmezni. E cikk (1) bekezdése az a) – e) pontokban felsorolt esetekben lehetséges eltérés két feltételét határozza meg. Az első feltétel, hogy az eltérés megengedése nem befolyásolja hátrányosan az érintett fajok populációi kedvező védeltségi állapotának fenntartását az elterjedési területükön. A második, hogy az eltérés csak abban az esetben megengedett, amennyiben nincs más megfelelő megoldás.

Mivel Finnországban nem kedvező a farkasok védeltségi állapota, mivel a Bizottság szerint léteznek más megfelelő megoldások, illetve mivel a farkasok vadászatára szolgáló engedélyeket főszabály szerint annak szabályszerű vizsgálata nélkül adják ki, hogy komoly károkat okozó, egyedileg meghatározott állatokról van-e szó, a farkasok vadászatának engedélyezése Finnországban olyan mértékű, amely túlmegy a 92/43/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeken.

(¹) HL 1992., L 206., 7.o. (magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

2005. szeptember 19-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság

(C-343/05. sz. ügy)

(2005/C 281/20)

(az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Pignataro Nolin és M. Huttunen, meghatalmazotti minőségben) 2005. szeptember 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) Állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette a 2001/37/EK (¹) irányelv és a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit, mivel

nem gondoskodott arról, hogy Åland tartomány átültesse a 89/622/EGK irányelv 8a. cikkét, amelyet a 92/41/EGK irányelv illesztett be, és amelyet jelenleg a 2001/37/EK irányelv 8. cikke tartalmaz,

valamint

nem gondoskodott arról, hogy a Finnországban bejegyzett hajókon a fenti közösségi jogi rendelkezéseknek megfelelően tiszteletben tartsák a szájon át fogyasztható dohány forgalmazásának tilalmát, valamint

- 2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 92/41/EGK irányelv szerepel a 2001/37/EK irányelv II. mellékletében található listán, ezért azt 1992. július 1-jéig át kellett ültetni a nemzeti jogba. Finnország esetében Finnország EU csatlakozásának időpontja, 1995. január 1-je volt az átültetési határidő, bár meg kell állapítani, hogy Finnország az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás alapján már 1994. január 1-jétől köteles volt megfelelni az irányelvnek.

(¹) A tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiszerezésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001. június 5-i 2001/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 194., 2001. 7. 18., 26. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 6. kötet, 147.o.).

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (egyesbíró) a T-157/04. sz., Joël de Bry kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. július 12-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2005. szeptember 21-én benyújtott fellebbezés

(C-344/05. P. sz. ügy)

(2005/C 281/21)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Lidia Lozano Palacios és Hannes Kraemer meghatalmazottak) 2005. szeptember 21-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (egyesbíró) a T-157/04. sz., Joël de Bry kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. július 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- határozzon saját maga a jogvitáról, helyt adva az alperes által elsőfokon előadott kérelmeknek, következőképpen utasítsa el a T-157/04. sz. ügyben benyújtott keresetet;